

Full diocesà

28 de maig del 2023

p4 — Trobada prèvia de la JMJ a Vic

p6 — Francesc es troba amb el papa dels coptes

Mare de Déu de Matadars (Vilomara)

En els anys trenta del segle XX el propietari de la masia del Marquet (Pont de Vilomara) vengué la Imatge de la Mare de Déu (del segle XII i de l'església de Santa Maria de Matadars) a un antiquari. Avui es conserva al Museu Nacional d'Art de Catalunya juntament amb un retaule de la mateixa procedència.

Es tracta d'una imatge de Maria amb el Nen, tallada en fusta i amb restes de la policromia original. La composició respon al tipus de «Sedes Sapientiae», amb la Verge entronitzada i l'Infant assegut gairebé al centre de la seva falda. Havia estat venerada vestida i amb corona, amb el títol de Montserrat, es diu, perquè en alguna guerra s'havia amagat al Marquet l'autèntica Moreneta.

L'església, documentada des del 956, fou una antiga parròquia, al costat de la dita masia. En 1779 perdé la condició de parròquia. Amb la desamortització del segle XIX passà a mans estatals i després privades. Des de 1878 està dins el terme parroquial de Vilomara i des de 1994 dins el terme municipal.

L'edifici té un valor arqueològic extraordinari, ja admirat per Puig i Cadafalch, amb elements mossàrabs i romànics. L'any 2003 es feia una cessió d'ús que permetria les restauracions a càrrec de la Diputació. Avui l'ermita està envoltada d'una bonica urbanització, on els veïns celebren una missa a finals d'agost. També la confraria local hi fa sortir la processó del Divendres Sant.

«Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, i renoveu la vida sobre la terra»

Pentecosta / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.» (2,1-11)

Salm responsorial

Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra. [103]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots.

Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. (12,3b-7,12-13)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.» (20,19-23)

«Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit»

La saba interior

Carles Riera i Fonts, pvre.

Pasqua, Ascensió i Pentecosta, tres etapes en l'acompliment del pla diví: Jesús ressuscita, se'n torna al Pare i envia l'Esperit.

Allotjat en el nostre interior i en el si de cada comunitat orant, l'Esperit ens recorda que Jesús és viu. L'efusió de la divina gràcia inspira eficaçment el llenguatge de la comprensió, de la paciència, de la mansuetud, alhora que aviva i fa créixer —com la saba nodridora de l'arbre— la llavor d'eternitat que hi ha plantada dintre cada un dels batejats.

Jesús, per mitjà de l'esperit, habilita els deixebles per a la missió: «Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Què els empeny a l'aventura? Els motiva l'amor incondicional del Pare. Segons el teòleg J.M. Rovira Belloso, la gelosia (el Déu gelós de l'Antic Testament) suggereix la idea d'un amor en exclusiva, Algú que vol una relació personal amb la humanitat. Cap esforç missioner no és buit de sentit.

La nostra és una religió de la Paraula i de l'Esperit. De la Paraula encarnada, o sigui de la Paraula instaurada en la consciència de l'ésser humà, la qual és portadora de plenitud de sentit, que deixa en nosaltres una impressió perdurable. «Vine en el teu interior, però no t'hi quedis; transcendeix-te a tu mateix i instal·la't en Aquell que et va fer» (sant Agustí).

Per a omplir de tendresa cada instant ens calen els imperibles dons espirituals de la saviesa bíblica i del consell.

Que l'Esperit Sant —saba interior— ens guïi, ens inspire i ens conforti.

La imatge

L'Esperit Sant és un do que Déu dona; per això el grup el demana en actitud orant. Un do que Déu dona a l'Església; per això els creients es troben reunits.

L'Esperit, do de Déu, posa a treballar els qui l'han rebut. Immediatament Pere i els Apòstols comencen a anunciar l'obra que Déu ha fet en Jesús de Nazaret. I els oients comprenen com repercuteix en ells i en l'Església, i fan comunitat.

Pentecosta (1300). Giotto

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

29 dilluns

Maria, Mare de l'Església

—Sant Pau VI, papa

Gn 3,9-15.20 o bé Ac 1,12-14/Salm 86/Jo 19,25-34

30 dimarts

—Sant Ferran, rei

Beat Pere Tarrés, prev.

Sir 35,1-15/Salm 49/Mc 10,28-31

31 dimecres

La Visitació de la Mare de Déu

So 3,14-18 o bé Rm 12,9-16b/Is 12/Lc 1,39-56

1 dijous

Jesucrist, Gran Sacerdot

—Santa Laura, vg.

—Sant Justí, mr.

Juny, consagrat al Sagrat Cor de Jesús
Is 52,13-53,12 o bé He 10,12-23/
Salm 39/Lc 22,14-20

2 divendres

—Sant Marcel·lí i Pere, mrs.

Sir 44,1.9-13/Salm 149/Mc 11,11-25

3 dissabte

—Sant Carles Luanga i companys mrs.

Sir 51,17-27/Salm 18/Mc 11,27-33

4 La Santíssima Trinitat / Cicle A

Jornada pro-orantibus

—Santa Noemí

Ex 34,4b-6.8-9/Dn 3/2C 13,11-13/
Jo 3,16-18

Trobada preparatòria de la JMJ a les Germanetes dels Pobres de Vic

Redacció

Es va acostant la Jornada Mundial de la Joventut, que tindrà lloc a Lisboa aquest agost. Per tal de prepara-la, la Delegació de Joves organitza una trobada on els futurs pelegrins es coneguin i facin amistat de cara al viatge. Serà el dia 3 de juny a dos quarts de sis de la tarda a la casa de les Germanetes dels Pobres de Vic, on arriben la creu i la imatge de la Mare de Déu de Fàtima que estan pelegrinant per totes les cases de les Germanetes dels Pobres d'Espanya.

Aquesta trobada entre els joves i la gent gran s'inspira en la crida del papa Francesc a fer «una aliança entre joves i ancians per no oblidar les lliçons de la història». Hi haurà teatre, testimonis i adoració eucarística amb música en directe. La festa finalitzarà amb un refrigeri.

Més d'un centenar de joves del bisbat de Vic ja s'han inscrit a la JMJ. Per a més informació sobre el viatge o la trobada del 3 de juny podeu posar-vos en contacte amb la Delegació a través del tel. 621 140 086.

La Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) és una trobada de joves catòlics d'arreu del món convocada pel Papa. Es fa cada 3 anys, cada vegada en un lloc diferent del món. Hi van uns 2 milions de persones dels cinc continents.

Rosari per l'assemblea del Sínode de Bisbes

El sotssecretari del Sínode dels Bisbes va escriure als presidents de les Conferències Episcopals sol·licitant que es disposi la celebració d'una pregària mariana en preparació de la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes. Aquesta oració mundial es farà el pròxim dia 31 de maig, memòria de la Visitació de la Mare de Déu.

A la catedral de Vic es resarà el sant rosari a les set de la tarda, presidit pel senyor bisbe.

«Per a mi, viure és Crist» (Fl 1,21)

Professió solemne al Carmel de Vic

El dia 23 d'abril la comunitat carmelita del monestir de Jesús, Maria, Josep i Teresa de Vic (conegut popularment per monestir de Santa Teresa) es va omplir de joia. La joia pròpia del temps pasqual es va veure sobreixida per la professió solemne i la imposició del vel de la Gna. Maria de la Creu, consagrada per sempre a Déu.

La cerimònia va ser presidida pel bisbe Romà i concelebrada per més de trenta preveres. L'assistència de familiars, amics i fidels fou tan nombrosa que l'església quedà petita i fins i tot algunes persones seguiren la missa des de l'atri del monestir.

El ritu de la professió religiosa va ser el punt àlgid de la celebració. L'emoció i l'alegria per aquesta nova vida consagrada a Déu amarava tots els assistents, malgrat que des dels bancs no es poguéssin veure tots els detalls de la cerimònia.

Darrere la reixa de clausura, la professant, prostrada a terra, braços en creu, era coberta amb pètals de rosa, mentre els

fidels enfilaven la lletania dels sants amb el «Kyrie, eleison». Després, agenollada davant la mare priora, la candidata va professar els seus vots i prometé obediència, castedat i pobresa a Déu. Un cop signat el document de la professió, Maria de la Creu va rebre el vel sagrat, distintiu de la seva consagració. La mare priora li posà la corona nupcial mentre les germanes cantaven en llatí «Vine, esposa de Crist, i rep la corona que el Senyor t'ha preparat per sempre».

La carmelita, unida a Jesucrist, desitja lliurar la seva vida per la salvació dels germans. Per això, els lemes que encapçalaven la invitació i el recordatori de la consagració eren una declaració d'intencions: «Per a mi, viure és Crist» (Fl 1,21) i «T'estimo amb un amor etern» (Is 54,8).

La celebració es va cloure amb un berenar a l'atri del monestir, on tots els assistents pogueren compartir la joia per la Gna. Maria de la Creu i de tota la comunitat carmelita.

Continuen les activitats entorn de la mort i el més-enllà

Les vetllades filosòfiques d'enguany sobre la mort i el més-enllà, organitzades pel Patronat d'Estudis Osonencs, amb la col·laboració de l'Institut Ramon Muntaner i de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic, es clouran el pròxim dia 3 de juny al Temple Romà (c/ Pare Xifré, s/n, 08500 Vic), a les 19h, amb una intervenció sobre «El desig d'avançar la mort. Una aproximació clínica i antropològica», a càrrec de la Dra. Andrea Rodríguez (Universitat Internacional de Catalunya).

D'altra banda, la jornada de primavera de l'ISCRVic d'enguany tractarà sobre el mateix tema i se celebrarà el divendres 16 de juny a la Sala Gòtica de la Seu de Manresa. El simposi constarà de quatre ponències, que abordaran el tema de la mort des de diversos autors i perspectives. Les conferències es duran a terme al llarg del matí, de les deu a les dotze, i a la tarda, de dos quarts de sis a dos quarts de vuit. Per a inscriure's, cal enviar un correu electrònic a secretaria@iscrvic.org o trucar al núm. 938 861 555. D'aquesta jornada n'informarem més àmpliament en la pròxima edició.

El cardenal Versaldi, doctor honoris causa de l'Ateneu Universitari

Giuseppe Versaldi ha estat nomenat doctor honoris causa per l'Ateneu Universitari San Pacià com a reconeixement a la seva trajectòria.

Ordenat sacerdot l'any 1967, en 1972 va ser enviat a Roma per estudiar-hi psicologia i dret canònic. Després de completar els seus estudis, tornà a la seva diòcesi i inicià diversos projectes pastorals. L'any 2007 el papa Benet XVI el va nomenar bisbe d'Alessandria (Piemont, Itàlia), i en el 2012, cardenal. Ja sota el pontificat del papa Francesc, fou nomenat prefecte de la Congregació per a l'Educació Catòlica, un càrrec de gran rellevància que convertí en

un col·laborador molt proper del Sant Pare. L'any 2015 el cardenal Versaldi va signar el decret d'erecció juntament amb els estatuts de l'Ateneu Universitari Sant Pacià.

El cardenal Omella va concloure l'acte dient: «La distinció honoris causa al cardenal Versaldi és motiu d'una gran alegria per a tots nosaltres. Aquesta distinció acadèmica, la més alta en el món universitari, és un reconeixement sincer i un agraïment a la persona a la qual és concedida.». I afegí: «La nostra alegria és expressió d'un camí que troba en el cardenal Versaldi un mestre a qui avui reconeixem».

Trobada al Vaticà amb el papa dels cristians coptes

«Que la teva visita ens ajudi a créixer en comunió», va dir el papa Francesc a Tawadros II, papa dels cristians coptes, el dimecres 10 de maig durant l'audiència general al Vaticà. I el cert és que, més enllà de commemorar el «Dia de l'amistat copta-catòlica» i del 50è aniversari de la històrica reunió entre Pau VI i Shenouda III, la trobada entre Francesc i Tawadros II va suposar una nova fita en les relacions entre les dues esglésies, solucionant el malentès de Calcedònia (451)

Hi ha encara molt camí per recórrer en la recerca unitat entre les dues Esglésies: «L'Església copta no dona la comunió als catòlics, considera herètic celebrar l'eucaristia amb pa sense llevat i torna a batejar els catòlics que volen casar-se amb coptes», ha remarcat el teòleg Jaume Flaquer a l'agència Flama.

La Pel·lícula

Madre Teresa: No hay amor más grande

Dirigida per David Naglieri

EUA, 2022

Documental biogràfic

Han passat vint-i-cinc anys des de la mort de la Mare Teresa de Calcuta, cosa que ha despertat l'interès sobre aquesta gegant de l'espiritualitat del segle XX.

Amb un accés sense precedents als arxius institucionals i als apostolats de les Missioneres de la Caritat, aquest documental sobre la Mare Teresa revela com la seva missió de servir Crist en els pobres continua realitzant-se en l'actualitat a través de les Missioneres de la Caritat.

Més que veure una pel·lícula sobre una santa, el públic tindrà l'oportunitat de viure una experiència diferent, fent-li repensar les seves pròpies actituds envers Déu i envers els altres, sortint de la sala de cinema amb renovada esperança.

Girona acull la Trobada Interdiocesana de Vida Creixent

Vida Creixent

Més de 450 persones van participar el dimecres dia 10 de maig, a Girona, en la 35a Trobada Interdiocesana del moviment de gent gran Vida Creixent. Els participants provenien de les deu diòcesis de la Tarraconense, juntament amb Mallorca i Menorca.

L'acte central va tenir lloc a la basílica de Sant Feliu, on foren acollits pel rector, Mn. Joan Baburés, el qual els va explicar les fites històriques del temple així com algunes referències als sants patrons de la ciutat. Seguidament va ser el torn dels parlaments, entre els quals cal destacar el del president del moviment en l'àmbit espanyol, Jaime Tamarit, el qual assenyala que la gent gran constitueix un pilar fonamental en la nostra societat, especialment en la tasca de transmissió dels valors i de la fe. D'altra banda, el

president diocesà i interdiocesà, Pere Canaleta, va agrair el suport rebut de les institucions i de l'Església per a fer realitat aquesta trenta-cinquena trobada. També hi van ser presents i van saludar els participants la vicepresidenta de la Diputació de Girona, Maria Àngels Planas, i l'alcalde de Girona, Marta Madrenas.

La trobada va prosseguir amb la celebració d'una missa, presidida per l'administrador diocesà, Mn. Lluís Suñer, amb el qual concelebraren més d'una vintena de preveres, entre ells els consiliaris de Vida Creixent de la majoria dels bisbats participants.

La celebració es va cloure amb el cant de l'himne de Vida Creixent, i els participants traslladaren al Palau Firal per compartir un dinar de germanor.

L'Esperit Sant, gràcia i llibertat per Jesucrist

Romà Casanova, bisbe de Vic

Quan cloem el temps pasqual irromp la Pentecosta, la festa en què commemorem el descens de l'Esperit Sant sobre els apòstols i les dones. De sobte, quan estaven junts pregant, va irrompre en la sala on eren com un so de vent impetuós, i unes llengües de foc es posaren al cap de cadascun d'ells (cf. Ac 2). A l'instant, una força irresistible va empènyer Pere i els altres deixebles a proclamar la bona nova de Jesús, mort i ressuscitat. En aquell moment es va posar a caminar l'Església, acomplint la seva missió: anunciar l'Evangeli de Jesucrist; i, des d'aquell dia, mai no ha cessat de dur a terme el manament del Mestre: *Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangeli* (Mc 16,15).

L'Esperit Sant no ha abandonat mai l'Església i en tot moment fa brollar realitats, antigues i noves, que mantenen l'esperança

Potser no ens n'adonem, però som immersos en aquest corrent de vida que va néixer en la Pentecosta. Perquè l'Esperit Sant no ha abandonat mai l'Església de Crist, i en tot moment fa brollar realitats, antigues i noves, que mantenen l'esperança dels deixebles; també ara —no en tinguem cap dubte!—, en aquests moments de fort secularisme i d'atac a les realitats fonamentals de l'antropologia cristiana, que desdibuixen la cultura multiseccular d'arrels cristianes. Ara, com el dia de Pentecosta a Jerusalem, és el moment oportú de l'anunci de l'Evangeli. La confiança en l'acció de l'Esperit Sant en el nostre cor i en el cor de l'Església ens ha de llançar a l'aventura missionera. Escoltem, doncs, el batec del cor dels nostres germans i deixem-nos conduir per l'Esperit i veurem re florir al bell mig del nostre poble la meravella de la fe en Crist, capaç de produir fruits de caritat autèntica.

En el calendari jueu el dia de la Pentecosta és la commemoració del lliurament de la Llei del Senyor al seu poble per mitjà de Moisès al Sinaí. Aquesta coincidència ens fa present que l'Esperit Sant és la llei evangèlica a l'interior del creient. Aquelles paraules del pròleg de l'evangeli segons sant Joan ens ho fan present: *La Llei, Déu la donà per Moisès, però la gràcia i la veritat ens han vingut per Jesucrist* (1,17). De fet, un home qualsevol pot molt bé transmetre la voluntat de Déu a un altre. Però, en el cas de Jesús, ja no es tracta de transmetre una llei externa, sinó de transmetre l'Esperit Sant. És en el nostre cor on actua l'Esperit per donar-nos a conèixer la voluntat de Déu i, al mateix temps, concedir-nos la gràcia per a viure sempre en la llibertat pròpia dels fills de Déu; i d'aquesta manera estem sempre a punt per a donar raó de la nostra esperança (cf. 1Pe 3,15).

